

10 gr.

ABC

NOWINY CODZIENNE

10 gr.

Nr. 355

Warszawa, piątek 11 grudnia 1936 r.

Rok XI

Król abdykował, niech żyje król!

Po Edwardzie VIII — Jerzy VI

Dawid Windsor, książę Kornwalii opuszcza Anglię

Dramatyczne sceny w Royal Lodge

LONDYN, 10. 12. — Król nie porzucił swego zamiaru poślubienia p. Simpson, wobec czego abdykacja pozostaje jedyną drogą wyjścia z sytuacji. Decyzja króla zakomunikowana będzie w parlamencie i w Izbie Gmin przez premiera Baldwina, a w Izbie Lordów przez lorda strażnika tajnej pieczęci, Halifaxa.

Po oznajmieniu decyzji królew-

skiej Baldwin proponuje odroczenie posiedzenia Izby Gmin, która przerwie swe obrady, by zebrać się ponownie w godzinach wieczornych i zająć się załatwieniem specjalnych aktów ustawodawczych, jakie rząd wnieśli w związku z abdykacją i sukcesją. Akty te zostaną we wszystkich czytaniach załatwione w ciągu dnia dzisiejszego i jutrzejszego.

W pobliżu Downing Street już stoją liczne grupy ciekawych. W całej dzielnicy Westminster posterunki policji już zostały wzmocnione. W chwili gdy premier zabiera głos w Izbie Gmin, siły policji mają być podwojone.

Rezydencję ks. Yorku, przed którą również stoją wzmocnione posterunki policji, odwiedzili dzisiaj liczni przedstawiciele świata politycznego.

Losy b. króla

LONDYN, 10.12. W czwartek o g. 15.30 specjalny kurier królewski przywiózł do Fort Belve-

dere specjalny tekst orędzia abdykacyjnego, przygotowanego przez gabinet na życzenie króla.

Król Edward natychmiast po ustąpieniu z tronu ma zamiar udać się zagranicę, zapewne do Cannes, gdzie przebywa p. Simpson. Jak słychać b. król Edward ma zamiar po ślubie z p. Simpson opuścić Anglię na długi czas. Będzie się on obecnie nazywał Dawid Windsor, książę Kornwalii.

LONDYN, 10.12. (PAT). Po godz. 23-ej dn. 9 b. m. samochód ciężarowy załadowany bagażem opuścił pałac Fort - Belvedere i udał się do Londynu.

Oredez ustępującego króla

Premier Baldwin wręczył orędzie królewskie speakerowi Izby Gmin, który je odczytał.

W orędziu swym król oświadcza, iż wysoko sobie ceni próby z jakimi się do niego zwracano, by powziął inną decyzję, ale postanowienie jego jest nieodwołalnym.

WSZELKA DALSZA ZWŁOKA oświadcza król w swym orędziu — MOGIŁBY BYĆ JEDYNIEM SZKODLIWA DLA NARODÓW. KTÓRYM STARAŁEM SIĘ SŁUŻYĆ, JAKO KSIĄŻĘ WALII I JAKO KRÓL.

Opuszczam me narody w głębokiej nadziei, iż droga, którą obrałem jest najlepszą dla trwałości tronu i pomyślności moich ludów.

Oredez kończy się życzeniem, by nie było żadnej zwłoki w wykonaniu dokumentu, który podpisał i aby niezwłocznie zostały wydane zarządzenia, zapewniające wstąpienie na tron prawnemu następcy króla, bratu jego, ks. Yorku (który obecnie otrzyma tytuł króla Jerzego VI).

Wielki Konkurs Nagród „A. B. C.” na gwiazdkę

Dziś drukujemy na str. 2-iej 17-ty i 18-ty Kupon konkursowy. Wyciąć i zachować.

Frankfurter skazany na 18 lat więzienia

W czwartek przed Trybunałem Kantonu Grissous zakończył się proces Dawida Frankfurtera za bójkę przywódcy hitlerowców szwajcarskich Gustloffa.

W czasie przewodu sądowego Frankfurter starał się udowodnić, że działał bez żadnego porozumienia, i że żaden spisek żydowski, mający na celu zamach na Hitlera lub Goebbelsa nie istniał. Po zamknięciu przewodu są-

dowego wielką mowę oskarżycielską wypowiadał prokurator dr. Brugger. Mowę obronczą wygłosił dr. Curti.

Po krótkiej naradzie trybunał kantonu Grissous skazał Frankfurtera na 18 lat więzienia.

Wyrok ten został przyjęty w kołach dziennikarzy niemieckich z pewnym zdziwieniem z powodu zhytniej ich zdaniem pobłażliwości sądu.

Wczorajsza konfiskata ABC za wiadomości o płk. Kocu

Wczorajszy numer „ABC” uległ konfiskacie za informacje o płk. Kocu, podane na str. 1-iej w treści artykułu p. t. „W oczekiwaniu zmian”. Po konfiskacie wydaliśmy nakład drugi. Ponieważ pomimo tego część Czytelników zapewne naszego pisma nie otrzy-

mała, powtarzamy dziś na str. 2-iej wczorajszy kupon.

Jednocześnie prosimy tych Sz. prenumeratorów, którzy wczoraj nie otrzymali „ABC” by zechcieli nas zawiadomić, czy życzą sobie otrzymać brakujący numer obecnie.

Czy to nie wstyd?

Dygnitarz kupował u żyda

na na ruchliwszej ulicy miasta

Mimo wezwań prasy, mimo zrzucenia przez coraz szersze rzesze społeczeństwa, że popieranie polskiego handlu jest kardynalnym nakazem sumienia narodowego, zdarzają się wypadki jakichś wykreślonych na tem tle.

Jednostki wylamują się z solidarnego frontu społeczeństwa polskiego, dokonując zakupów w sklepach żydowskich.

Tak na przykład we czwartek na ul. Nowy Świat, między Alejami Jerozolimskimi, a Chmielną zauważono w godzinach popołudniowych, jak przed nowym żydowskim sklepem kolonialnym zatrzymał się samochód jednego z dygnitarzy.

Z samochodu wysiadł dygnitarz na oczach setek osób nie zawahał się wejść do żydowskiego sklepu.

Oczywiście fakt ten wywołał oburzenie wśród przechodniów.

Żółta tafa

W dniu wczorajszym na ruchliwych ulicach śródmieścia młodzież przykleiła na plecach nie-

których przechodniów żółte łaty, średniowieczny znak przynależności do getta żydowskiego.

Żółtymi łatami zaopatrywane były plecy tych przechodniów, którzy dokonali zakupów w sklepach żydowskich.

Z.N.P. kupił „Dziennik Poranny” Front Ludowy organizuje „swoją” pracę

„ABC” było pierwszym pismem, które ujawniło plany Frontu Ludowego, stworzenia „koncernu prasy pozostającej na jego usługach. Obecnie dowiadujemy się, że 5-groszowy „Dziennik Poranny”, który dotychczas wydawany był przez tą samą spółkę co „Kurier Poranny” został sprzedany Związkowi Nauczycielstwa

Polskiego. Ta zmiana uwidoczniła się odrazu w charakterze pisma w ten sposób, że brukowice ten rozpoczął niewybredną kampanię przeciwko katolicyzmowi i duchowieństwu.

W lokalu ZNP odbyła się konferencja prasy Frontu Ludowego, połączona z ustaleniem wspólnej linii wszystkich tych organów prasowych, od „Dziennika Popularnego do organu ZNP włącznie.

Na tej właśnie konferencji zapadły uchwały wzmocnienia akcji antykatolickiej bez wyrażenia narazie propagandy Sowieców i hasel komunistycznych.

Powstaje jedno pytanie. „Kurier Poranny”, a wraz z nim i „Dziennik Poranny” były wydawnictwami subwencjonowanymi, założonymi z pieniędzy publicznych. Kto więc ponosi odpowiedzialność za sprzedaż tego pisma? Kto zdecydował o oddaniu go w ręce ZNP dla kampanii przeciwko katolicyzmowi?

Sosnowiec

przeciwko „Cyrułikowi”

Do Sosnowca przybył zespół „Cyrułika” warszawskiego, usiłując grać tutaj „Karię Alfa Omegi”. W trakcie przedstawienia doszło do burzliwej demonstracji publiczności przeciwko żydowskiemu wykonawcom sztuki.

Dyrektorzy Caen, Vermersch i Potocki „amnestiowani” Sprawa żyrdowska umorzona Dziwny zbieg okoliczności

Na niedawnym posiedzeniu wydziału VIII karnego Sądu Okręgowego w Warszawie zapadła decyzja umorzenia z namnestji sprawy karnej b. dyrektorów „Żyrdowa” Mojżesza Caena, Jana Vermerscha i hr. Henryka Potockiego. Odpowiednie postanowienie sądu zostało już doręczone obrońcy oskarżonych adw. Koralowi. Decyzja ta zapadła na posiedzeniu, któremu przewodniczył prezes S. O. Posemkiwicz przy udziale wiceprokuratora Sierozewskiego.

W motywach swojej decyzji sąd podkreślił, że czynny zarzucane oskarżonym popełnione były przed dniem 11.XI. 1935 wobec czego zastosowano art. 6 Ustawy Amnestyjnej i postępowanie karne umorzono. Równocześnie sąd uchylił środek zapobiegawczy kaucję w wysokości 1.250.000 zł, która była zabezpieczona hipotecznie.

Równocześnie nadeszła do Warszawy wiadomość, że w Paryżu

zakończone zostały rozmowy w sprawie sprzedaży pakietu akcji, które dotychczas znajdowały się w ręku Bousaca, akcjonariuszom polskim. Bousac odstąpił 96.000 akcji za sumę 11 milionów złotych, zobowiązując się jednocześnie do wycofania wszystkich swoich skarg przed sądami polskimi, francuskimi i międzynarodowymi, które pozostawały w związku z tą sprawą.

Koncern Boussaca wspólnie z Campagnie Industriell Cottoniere zrezygnował z pretensji w zakresie dostawy surowców. Zawarcie tej ugody spowodowało również wycofanie skargi cywilnej akcjonariuszy polskich o 26 milionów zł. strat.

Czytelnika polskiego może dziwić ta niezwykle wrzawa, jaka powstała w Anglii naokoło sprawy pani Simpson. Odwykliśmy od obracania się w ustrojach monarchicznych, od przywiązywania zbyt wielkiej wagi do życia domowego osób, nawet najwyższej postawionych. Rozumiemy jeszcze domniósłość zagadnienia następcy tronu, ale poza tym nawet rodziny panujące przyzwyczaiły nas do skandalów, czasem głośniejszych, a czasem tylko opowiadanych na ucho.

Abymy ocenić doniosłość tego, co dzisiejszy rząd angielski nazywa „zatargiem konstytucyjnym”, trzeba sobie przypomnieć dzisiejszą rolę monarchii w imperium wielkobrytyjskim.

W imperium wielkobrytyjskim król nie posiada właściwie żadnej władzy. Nie może samodzielnie dokonać żadnego aktu państwowego. Pomimo to błędem byłoby mniemać, że król angielski nie posiada istotnego wpływu na bieg spraw państwowych.

Przeczy takiemu przypuszczeniu choćby samodzielna polityka przedwojenna króla Edwarda VII, który za swego panowania zainicjował okrążenie Niemiec, przez co przygotował znakomicie powstanie koalicji w wojnie światowej. Jednakowoż zasadniczą cechą akcji królewskiej w Wielkiej Brytanii jest jej dyskretny, nieoficjalny charakter; polityka królewska opiera się jedynie na osobistym

autorytecie i na wartościach osobistych króla.

Król angielski jest przede wszystkim symbolem jedności Wielkiej Brytanii. Dlatego to abdykacja króla może się dokonać tylko za zgodą wszystkich dominiów. W obecnym wypadku zachodzi obawa, że Irlandia skorzysta ze sposobności, by odmówić swej aprobaty dla takiego aktu. Rządowi irlandzkiemu zależy bowiem na rozluźnieniu swego prawnego państwowego związku z Wielką Brytanią i tym samym na kompromitowaniu symbolu tej jedności.

Król angielski jest ponadto autorytetem moralnym. Tę rolę odgrywał Jerzy V w okresie wojny światowej. Gdy w Anglii w czasie blokady przez

niemieckie łodzie podwodne ogłoszono dni bezmięsne, król polecił podać do wiadomości powszechnej że obowiązujące będą one również na dworze. Żadnemu Anglikowi nie przyszło do głowy, że król może sobie doskonale zastąpić miejsce innymi wytwornymi potrawami; treścią bowiem tego postanowienia było, że król, ten autorytet moralny, chce dać przykład wszystkim poddanym.

Dzisiejsze postępowanie Edwarda VIII w sprawie pani Simpson, to dla Wielkiej Brytanii nie tylko groźba niemiłych komplikacji politycznych, ale to przede wszystkim podważenie instytucji monarchii, a przez to i jedności imperium.

T. G.

Zagrożony symbol

Niestylchane praktyki w szkolnictwie

Rewie nagich uczenic przed komisami szkolnymi

Organ Franciszkanów z Niepokalanowa „Mały Dziennik” pisze:

Seria występów jakichś nieokreślonego wyżej typu komisji lekarskich, które stosują w czasie badania młodzieży specjalną procedurę — powiększa się o nowe przykłady.

Oto od rodziców uczennic państwowego gimnazjum żeńskiego im. Królowej Jadwigi we Lwowie wpłynęła do naszej redakcji reklamacja z przebiegu „badania”, jakiego dokonała grasująca w murach zakładu „komisja” lekarska.

Rodzice uskarżają się, że dziewczęta, jak „żywy towar” musiałe stać nago przed komisją złożoną z trzech lekarzy mężczyzn, oraz czterech pań, t. j. dyrektorki zakładu, lekarki szkolnej, nauczycielki gimnastyki i gospodyni klasy.

Przeciw takiemu badaniu wystąpiła kategorycznie obecna przy tym P. Rudnicka, nauczycielka gimnastyki, co rodzice z uznaniem podkreślili. Komisja wobec sprzeciwu P. Rudnickiej zrobiła ustępstwo, pozwalając na użycie przez badane uczennice jedynie t. zw. „fig”.

W tym to stroju musiały poddawać się badaniom wzrokowym, słuchowym, pobudliwości nerwowej, pomiarom uś i t. p. Poza tym dziewczęta musiały wykonać

dziesięć przysiadów i skok na leżącą otomangę. W ten sposób zmuszono do demonstrowania się przed męską komisją panienki około 15-letnie.

Reżyserzy tej ordynarnej rewii, zadawali przy tym uczennicom w obecności swych wychowawczyń zenujące i wręcz bezczelne pytania, nie licząc się z żadnymi względami. Gdy jedna z uczennic rozebrała się nie chciała, wówczas rozebrano ją przemocą i postawiono nagą. Jak odczuły to wszystkie uczennice i ich rodzice i jak komentowano opisywanie tego, by toby zbyt wiele.

Zaznaczyć przy tym jeszcze należy, że pod groźbą jak najdalej idących konsekwencji zabroniono uczennicom zdradzać się przed najbliższym otoczeniem, co z nimi wyrabiano.

W całej tej ohydnej aferze zwrócić należy uwagę na podstawę, jaką wobec „komisji” zajęła młodzież żeńska gimn. im. Królo-

wej Jadwigi.

W zakładzie powstał formalny bunt.

Uczennice jednej z klas niższych, które zamierzono wciągnąć do „badania”, kategorycznie oświadczyły swym wychowawczyń, że żadna siła ich do tego nie zmusi.

W liście wystosowanym do naszej redakcji rodzice słusznie zauważyli, że „wszystkie te badania już były konieczne potrzebne, mogła przeprowadzić lekarka szkolna, lub dobrać sobie inne lekarki do pomocy”. „Czyż konieczne było — piszą nam rodzice — oglądanie nagich młodych dziewcząt przez panów lekarzy? Czyż chciano je przyzwyczaić do pokazywania się nago wobec mężczyzn? Oto nowe kwiatki z niwy dzisiejszej postępowej pedagogiki. My rodzice czujemy się tym mocno dotknięci i jesteśmy zmuszeni przeciwko tego rodzaju badaniom zaprotestować”.

Konferencje PPS i Bundu o których „Robotnik” zawzięcie milczy

O wielu ciekawych, bardzo ciekawych posunięciach P. P. S. na próżno szukalibyśmy informacji w „Robotniku” — trzeba sięgnąć do pracy żargonowej. Oto z nr. 361 „Naje Folkscajtung” dowiadujemy się o wielkiej konferencji wspólnej P. P. S. Bundu i socjalistycznych związków zawodowych w Krakowie, dnia 6 grudnia, poświęconej podjęciu szerokiej akcji przeciwko faszyzmowi i antymilitaryzmowi. Czołową osobistością konferencji był znany przywódca Bundu, adw. H. Erlich. Zebrali się 300 delegatów — p. Erlich w obszernym referacie „scharakteryzował” „fasyzm międzynarodowy” i „rodzimy”, wywołując zebranych do zaostrożnej walki z nim i z antymilitaryzmem. Następnego dnia okręgowy komitet robotniczy P. P. S. urządził odczyt tegoż Erlicha po polsku o rozwiązaniu kwestii żydowskiej z udziałem około 2000 słuchaczy. Na obu zebraniach przewodniczył głośny Cielkosz, któremu prasa żargonowa nadaje

honorowy przydomek „brzeskiego” („Bristzer”).

Jednocześnie nad tą sprawą radziła w ub. niedzielę całe 10 godzin warszawska rada socjalistycznych związków zawodowych. Tu kierowali akcją Lichtenstajni, Szafran, Szerer (w kwintu r. b. zesłany do Berezy w związku z rozruchami we Lwowie), Bernard (szef bojówek Bundu) i Goldberg; wraz z nimi popisywał się wymyślaniem na „hitlerowskie metody endecji” pepesowski bonzo związkowy, Piatek Konferencja surowo potępiła ostatnie wystąpienia antysemitów studentów.

Wszystkie te akcje stoły nie budzą w szerokich masach P. P. S. specjalnego entuzjazmu — zastanawia np. dlaczego poniedziałkowy „Robotnik” nie wspomniał o nich słowem.

„Opieka” nad matką i dzieckiem w Sowietach

Rząd sowiecki w propagandzie swej pragnie wykazać między innymi, jaką opieką i starannością otacza matki i dzieci. Kobieta dawna — według rządu sow. — była eksploatowana przez rzadą „burżuazję”. Teraz cieszy się swobodą. Czuję się jak w raju. A jak ten raj wygląda, odpowiada sowietyckie pismo „Molot” z dnia 26. 10. 1936.

W piśmie tym pewna urzędnicza Komisarz Finansów /opublikowała list otwarty, w którym pisze:

„Pracowałam spokojnie w oczekiwaniu na rozwiązanie, przekonana, że otrzymam zapomóg, nie mówiąc już o specjalnym urlopie zdrowotnym. Urlop otrzymałam istotnie, lecz gdy się zgłosiłam znowu do pracy, powiadomiono mnie, że mam zwolnienie z powodu mej ciąży. Żadne prośby i starania nie pomogły i znajduję

Adwokaci Polacy bojkotują żydów i „ich” wybory

Pozost li: żydzi i socjali.

W lwowskiej Izbie Adwokatów żydzi stanowią około 90 procent wszystkich adwokatów. Liczba ta zwiększa się w dalszym ciągu. Tak np. na ostatniej sesji egzaminacyjnej zdawało egzamin adwokacki 50 żydów, 2 Rusinów i 1 Polak.

W czasie zebrania Izby Adwokatów Polacy zażądali odpowiedniego dla siebie przydziału miejsc we władzach Izby. Żydzi jednak oświadczyli, że mając bezwzględną większość nie zgodzą się na żaden inny podział mandatów, jak tylko ten, który wynika z liczebności poszczególnych grup. Wówczas zaprezentowali przeciwko temu nawet dotychczasowy dziekan Rady Adwokatów, uchodzący za filosemitę adw. Stankiewicz, składając urząd dziekana. Adwokaci Polacy bez różnicy przekonań politycznych, jako protest przeciwko temu stanowisku żydów postanowili bojkotować wybory. Na zebraniu Izby Adwokatów przewodniczył żyd adw.

Chotiner. W wyborach brały udział dwie listy: t. zw. kahała i żydowski socjalistyczny. Przed przystąpieniem do głosowania wszyscy adwokaci-Polacy składając odpowiednie oświadczenie opuścili salę. Pozostali tylko żydzi i pięciu socjalistów z adw. Dągielewiczem na czele.

Kanadyjscy farmerzy chcą niepodległości

MONTREAL, 10. 12. — Organizacja farmerów prowincji Ontario uchwaliła rezolucję, domagającą się od premiera Kanady, Kinga, aby na konferencji imperium brytyjskiego, która ma się odbyć w r. 1937 zastrzegł dla Kanady swobodę wypowiedziania wojny, zawierania pokoju i deklarowania neutralności.

Rezolucja ta jest właściwie równoznaczna z żądaniem pełnej niepodległości Kanady.

Jedynie gimnazjum w Radomsku eksmitował n e ludzki kamienicznik

W Radomsku istnieje jedynie gimnazjum żeńskie Jadwigi Chomiczowej. Gimnazjum to rozumiejąc potrzebę oświaty dla najmniejszej zamożnej młodzieży, stosowało szerokie ulgi dla dzieci biednych rodziców. Na skutek takiego postępowania gimnazjum popadło w trudności materialne i zalegało z opłatą komornego za okres kilku miesięcy.

Właściciel domu, w którym mieści się gimnazjum, mimo przyrzeczeń ze strony Dyrekcji szkoły, że zaległe sumy będą w najbliższym czasie wyrównane, przeprowadził eksmisję, pozabawiając 150 dzieci miejsca do nauki.

W chwili obecnej gimnazjum znajduje się po prostu pod gołym niebem: ławki, stoliki, krzesła zostały wyrzucone przez komornika na podwórze przylegające do domu, a sale wykładowe zostały opieczetowane.

Wiadomość o ekmisji jedynego

go w Radomsku gimnazjum żeńskiego wywołała powszechne oburzenie.

Rozprawa o załsca w Ostrowiu Tułgowskim

Podczas czwartkowej rozprawy o krwawe zajęcia w Ostrowiu Tułgowskim, trwało w dalszym ciągu przesłuchiwanie oskarżonych. Z posród 45 osób, zasiadających na ławie oskarżonych, przesłuchano 38.

Wszyscy przesłuchani nie przyznają się do winy i zaprzeczają swoim zeznaniom złożonym w śledztwie, twierdząc, że znaleźli się w okolicach folwarku przypadkowo lub też z ciekawości. Po przesłuchaniu oskarżonych rozpoczęło się badanie licznych świadków. Proces potrwa jeszcze parę dni.

Notowania giełd warszawskich

GIEŁDA PIENIĘŻNA

Dewizy: Holandia 288.80, Bruksela 89.70, Gdańsk 100.00, Kopenhaga 116.00 (sprzedaż 118.20, kupno 115.71), Helsinki 11.47 (sprzedaż 11.50, kupno 11.44), Londyn 25.99 (sprzedaż 26.06, kupno 25.92) Nowy Jork (kabel) 5.31, Oslo 130.55, Paryż 24.73, Praga 18.74, Stockholm 104.00, Żurych (21.95). Marka niem. srebrna (sprzedaż 140.00, kupno 135.00).

Papiery procentowe: 7% poz. stabilizacyjna (1000 i 500 dol.) 466.50 (kupon od 1000 dol.) 76.84; 3% poz. prem. inwest. I em 66.75, II em. 65.50, 3% poz. prem. inwest. seruuwa I-em em 81.00, 4% państw. poz. prem. dolar. 47.00-47.25, 5% poz. konwers. 51.50, 4 i pół proc. L. Z. ziemiska seria V 47.50 - 47.95, 4 i pół proc. L. Z. Pozn. ziemstwa kred. seria K. 44.25; 5% L. Z. Warszawy 55.50 - 56.00; 6 proc. L. Z. Warszawy (1933 r.) 53.75 - 53.50, 6 proc. oblig. m. Warszawy 6 em. 59.25.

Akcje: B. Polski 106.00, Węgiel 15.50, Lilpop 18.75 - 18.20, Modrzew 6.85 - 6.25, Ostrowiec 25.00. W obrotach prywatnych: 4 proc. poz. konsolidacyjna (większe) 50.25 - 50.00, (drobne) 49.00 - 48.75, 3 proc. renta ziemiska (1000 zł.) 67.00, (500 zł.) 77.00. Pożyczki dola-

ZAPASOWY

a

17-y kupon WIELKIEGO KONKURSU nagród ABC

Wyciąć i zachować

d

18-ty kupon WIELKIEGO KONKURSU nagród ABC

Wyciąć i zachować

Zgon

Leona Wasilewskiego

W czwartek w godzinach porannych zmarł w Warszawie redaktor czasopisma „Niepodległość”, Leon Wasilewski. Zmarły był wybitnym politykiem socjalistycznym i piastował w pierwszym rządzie Moraczewskiego w r. 1919 tę funkcję ministra spraw zagranicznych. W okresie późniejszym Leon Wasilewski był posłem polskim w Estonii, a w latach 1921 - 1924 sprawował funkcję przewodniczącego komisji granicznej na wschodzie.

W ostatnich latach Wasilewski był dyrektorem Instytutu Badania Najnowszej Historii Polski z jego ramienia redagował czasopismo „Niepodległość”.

350 rocznica Stefana Batorego w radio

W dniu 12. XII. Polskie Radio nada specjalną audycję ku uczczeniu 350 rocznicy śmierci króla Stefana Batorego. Na audycję tę złożony jest wspaniały program, który w całości poświęcony jest pamięci króla. Audycja rozpocznie się o godz. 16.15. Reportaż z Grodna poprowadzi prof. H. Mosicki.

Naokoło świata bez pienędzy

Córka amerykańskiego przemysłowca, piękna i ekscentryczna 20-letnia Gwinona van der Rhin wybrała się przed kilkoma laty bez pieniędzy w podróż naokoło świata. Przed wyjazdem zwróciła się ona do wydawcy jednego z wielkich nowojorskich dzienników, który zgodził się wydać po powrocie opisać jej przygodę i gorąco podziękować. Po powrocie do Nowego Jorku. Wkrótce ukazała się w druku wspomnienia jej niezwykłych przygód i przeżyć.

Młoda dziewczyna wyjechała z Los Angeles z trzema dolarami w kieszeni i kartą okrętową na podróż do Japonii. W Japonii panna Rhin zarabiała na utrzymanie, śpiewając na ulicach piosenki amerykańskie. Po tym miała posady nauczycielki języka angielskiego, damy do towarzystwa szwaczki i t. d. Drugim etapem jej wędrówki było ZSRR. W Moskwie i Władywostoku dawała ona lekcje kaju, a w Filadelfii wygłaszała odczyty o ZSRR. Najtrudniejszy okres miała w Paryżu; cudem przeżyła tam bez pracy i pieniędzy.

Do Genewy doszła piechotą, a stamtąd wybrała się do Londynu. W Londynie dostała honorarium na artykuły wysłane w między czasie do dzienników amerykańskich. Za te pieniądze nabyła ona bilet do Nowego Jorku. Gdy wysiadła ze statku na brzeg miała w torebce równo... 3 dolary.

SPORTOWE artykuły w największym wyborze po niskich cenach poleca nowo utworzony magazyn **ST. STEFANSKI** JASNA Nr. 12. I EL 628-74

M CHAŁ WSZERAD

73)

PANI PREZES i S-KA

Fowleś obyczajowa

— Panie Taubman! A ja miałam mało wydatków?

— Co pani chce? Pani miała wydatki, ja miałam wydatki... To się wszystko obliczy. Ale tu idzie nie o paręset złotych głupich wydatków, tylko o tysiące, grube tysiące. Tu idzie o wykonanie terminowe zamówionych stołów biurowych. To rządowe zamówienie, a pani myśli rząd, ministerstwo zechce czekać? Za przekroczenie terminu będziemy płacić kary. Pani je będzie płacić? Stoły są pilnie potrzebne, przy starych stołach urzędnicy marnują zdrowie... — zarechotał Taubman cynicznym śmiechem.

— Oj, pana się trzymają żarty, panie Taubman. Jakie tu żarty, jak to kosztuje tyle tysięcy!

— Co panią kosztuje? A chce pani zarobić? To musi pani włożyć pieniędzy, tak?

Po długich targach, kłótniach i gniewach, Głajzerowa wpłaciła Taubmanowi żadaną sumę, jako udział w Spółce Fabrykacji Stołów Biurowych.

Spółka była przez Taubmana, dyrektora, Głajzerową et Co ad hoc spreparowana i nie posiadała ani warsztatów, ani materiału, ani ludzi do wykonania zamówienia, które prezeso-

wa Grywlewiecowa dla przyjaciół przez swoje stosunki wyjednana. Spółka nie posiadała fabryki, a zamówienie było terminowe. Martwiło to niepomiernie Głajzerową. Ale Taubman uspokoił ją.

— Taubman to załatwia. Niech pani głowa nie boli. Daj pani tylko gotówkę, a moja w tym głowa, żeby zamówienie na termin wykonać.

I poczęła się żegnając z przyjaciółką.

Głajzerowa go zatrzymała.

— Panie Taubman! A może to będzie interes kupić te stare stoły?

Taubman aż zaniemógł. Prawda! Z uznaniem spojrzął na kupiec ką głowę Głajzerowej.

— Jest interes. Już ja się tym zajmę. Stare stoły będą nasze, bądź pani spokojna.

— A jak z aplikacją Goldszlaka i posadą Herszhorówny?

— Jak może być? Prezesowa mnie coś nie załatwi? Niech do niej idą pojutrze, sprawa będzie załatwiona.

— Mój panie Taubman! Pan musi wykombinować coś jeszcze dla młodego Szperna.

— To nie teraz, panie Głajzerowa!

— A kiedy, jak nie teraz? Przecież on już dał ci cypio!

— Już, już! Zrobi się. Do widzenia pani!

— Do widzenia, panie Taubman!

XXVI.

Lola po swoim postępku z ex-narzęconym czuła się „jak pies w studni”. Sama w ten sposób swój stan określała.

Czuła, że postąpiła podle. Wiedziała to, nie mając odwagi powiedzieć sobie tego wyraźnie. Ale była z sumieniem swoim w nieporządku, nurtowała ją jakieś wyrzuty, niepokoję, niesmak jakiś miała w duszy.

— Duchowo Katzenjammer, psiakrew, — mówiła sobie. Stawała jej często przed oczami postać Cieciszka i jego oczy jasnymi blaskiem błyszczące, gdy mówił jej o tych swoich sprawach. Wspominała jego w stosunku do niej serdeczność, delikatność i te jakas powściągliwość, której nie widziała u innych zbliżających się do niej mężczyzn.

Był Cwieczek przystojny, miły, dobry i silny. Czuła się przy nim pewnie i mocno. Tylko ta bieda...

— A mógł dostać posadę i wszystko byłoby dobrze — myślała. I zła była na niego, że swoimi skrupułami i jakimś tam sentymentami głupimi popsuł wszystko. Nienawidziła go w takich chwilach wspomnień i „na złość temu durniowi” byłaby „szalała”: tańczyła, piła i spoczywała w objęciach innych mężczyzn.

Cos jej mówiło w jakimś zakątku serca, że to było pragnienie wyzbycia się w ten prymitywny sposób osadu żalu i zawodu, jaki na duszy spoczywał po scenie z Kazikiem. Ale nie mówiła sobie tego głośno panna zapalczywa i uparta.

Niechęcią ją jednak przejmowała jej nowa praca i osoba projektora Taubmana i ci wszyscy z którymi się w biurze stykała. Miała czasem ochotę rzucić tę swoją „posadę”, plunąć na Taubmana i jego protekcję, a wrócić do magazynu ka peluszy, do dawnej pracy i dawnego życia. Bywać znowu w cichym mieszkaniu Cwieczków, rozmawiać z jego poczciwą matką, słuchać jego dowodzeń i przekonań. (D. e. n.)

Polemika

P. Cat-Mackiewicz tak ocenia przygody p. Simpsona:
Kryzys dzisiejszy potwierdza raz jeszcze słusność tego, że monarchia daje ludzi, które ją szczerze posiadają, poczucie jedności sentymentalnej, quasi-rodzinnej. To też właśnie dlatego kryzys dzisiejszy jest tak dla Anglików bolesny i właśnie dlatego byłby mniej bolesny, gdyby chodziło o jakąś zwyczajną Jenny, a nie o 42-letnią lwicę salonów. Wyobraźmy sobie, że król zakochał się w jakiejś obojętnej Jenny, córce wiejskiego pastora, albo Jenny robotnicy na fabryce tytoniu, ale Angielce, ale jednej z tych pięknych dziewcząt, które twarzyczkami swymi potwierdzają, że miały rację Grzegorz I, który nie odróżniał wyrazu angielskie od aniołów. (Angeli i Angli) Oho! mieliby wtedy premier Baldwin trudniejszą z nim przeprawę.

Ks. Trzeciak o odżyzdzeniu Polski

W „Kurierze Bydgoskim” Ks. Trzeciak pisze o metodach odżyzdzenia Polski:
„Jeśli szaleje, potępiający nas młodzież za jej ruch odżyzdzeniowy, nie chcielibyśmy wierzyć, że to niechcący bliźniemu im duchem, żydowi Wulfowi Zabotyńskiemu, przywódcy ajonistów, który, mówiąc o nadmiernej ilości żydów na uniwersytetach i w innych zawodach, pisze w żargonowym dzienniku (Hajnt z dnia 14 października 1932 r. „Staruszek liberalizm”):
„Gdyż ze swego punktu widzenia ma słusność, domagając się na uniwersytetach (numerus clausus). On mógłby zrozumieć podwójną, potrójną proporcję żydów na uniwersytetach, bankach, wśród doktorów i adwokatów lub w prasie; jeśli w kraju żydzi stanowią 1%, to niechby w tych wszystkich zawodach wynieśli 2, 4, 5%, ale my przecież wynosimy w tych zawodach nie 5%, my stanowimy w nich, mówiąc między nami, cały potop. Drogi przyjacielu, jest nieprzyjemnie to stwierdzić i wobec obcych ludzi tego bym nie powiedział, lecz goj ma słusność.”
Ma zatem młodzież polską rację, o co dąży do odżyzdzenia Polski drogami legalnymi, starsze zaś społeczeństwo powinno ją podtrzymać, jej ruchem kierować, by nie szedł na tor nędzy.”
Nie pałką, ale oświeceniem, skonsolidowaniem i drogą ustawodawczą — odżyzdzi się Polska, w której Polacy są przede wszystkim gospodarzami. To też z całą godnością gospodarza winniśmy postępować, wskazując sublokatorom narażenie odprawianie miejsc, w razie zaś ich akcji wywrótowej, usuwając po swej granice.”
Te wielkie idee niech od młodzieży przejdą do całego Narodu Polskiego, a wtedy Polska uniknie wstrząsów i katalizmów, i potęgą będzie, to potęga Polski — bez żydów.

Akcja przeciwko masonerii

„Mały Dziennik”, nawiązując do wszczętej przez nas akcji o ujawnienie masonerii tak pisze:
Masoneria w Polsce mobilizuje dziś swoje siły przeciw Kościołowi. Przekonać się o tym możemy chociażby z ramów pism lewicowych i wyłapienia w różnych środowiskach, przeczepionych masonów, rzucających hasła wywrótowe, obmyślane w łóżkach. Tej mobilizacji winniśmy przeciwstawić mobilizację sił katolickich i nieugięcie demaskować „wrogów państwa”, którzy są jednocześnie wrogami Chrystusa.
Pod adresem zaś czynników rządzących musimy powtarzać do skutku: prawa państwowe powinny być uszanowane, a masoneria całkowicie ujawniona. Stało się tak we Włoszech — niech się stanie i w Polsce.
Ujawnienie masonerii — ten pierwszy etap walki z masonerią znajduje więc coraz więcej zwolenników.

Żydowskie drobnomieszczaństwo i polski robotnik

„Nasz Przegląd” poświęca artykuł sprawie drobnomieszczaństwa, pisząc, że:
Trzeba tylko to drobnomieszczaństwo zorganizować na zasadach postępowych i wolnościowych, celem oderwania go od faszyzmu. U nas jest to łatwiej niż gdzie indziej, bo istnieje drobnomieszczaństwo mniejszościowe, które nienawidzi faszyzmu wskutek jego gwałtownych usuniętych. Musi się tylko znaleźć energiczny organizator. Niestety w Polsce energia cechuje tylko wateczników postępowych zaś postępowcy odznaczają się niedbalstwem i ślamazarnością. Być może, że tak jest przeto, iż burzenie jest łatwiejsze niż tworzenie.
„Nasz Przegląd” słusznie sobie zdaje sprawę, że robotnik nie wystarczy, tym bardziej, że antysemityzm jest poważną przeszkodą. Trzeba więc zwrócić uwagę na tak pogardzane przez wyznawców Marksa drobne mieszczaństwo. Ponieważ mieszczaństwo polskie do tej roboty się nie bardzo nadaje, ze względu na swój antysemityzm, trzeba więc się oprzeć na mieszczaństwie żydowskim. W marzeniach „Naszego Przeglądu” walczyli więc ma obok drobnego kupca z Gójskiej, również robotnik polski... o to, by żydzi zapanowali w Polsce. Rzeczywistość jednak już niedługo

„Kraj zalany tajnymi wrogami”

Sensacyjne oświadczenie Ks. Kardynała Hlonda

W austriackiej półurzędowej „Reichspost” pojawił się na naczelnym miejscu obszerny wywiad korespondenta tego dziennika z JEM. Ks. Kardynałem Prymasem Hlondem.
Na prośbę o opinię o obecnej sytuacji europejskiej Ks. Kardynał Hlond nakreślił pokrótce obraz międzynarodowego położenia Polski. „Wie Pan, jak doszło do ugody z Rzeszą Niemiecką — rozpoczął Ks. Prymas. Jeżeli niekiedy występują tarcia, to czynnikami odpowiedzialnymi po obu stronach robią wszystko, by nie nastąpił powrót do tragicznej ery „dziedziniec wrogości”. Ze wschodnim sąsiadem próbowałem także dojść do godnego porozumienia. Istnieje układ, jest to jednak tylko zapisany papier, ponieważ trzecia międzynarodówka nie uznaje pokoju, którego oficjalnie przestrzega sowieckie ministerstwo spraw zagranicznych.”
Nasz kraj jest zalany tajnymi wrogami, którzy pracują przeciwko naszemu państwu a na rzecz rewolucji bolszewickiej. Komintern posyła, oplaca i ochrania tych podpalaczy. Zapewne, nie będziemy z tego powodu prowadzić wojny ze Związkiem Sowieckim, ale skazani jesteśmy na stan alarmu w stosunkach wewnętrznych.

Podpalacze Kominternu

Zaznaczywszy, że nasz stosunek do Czechów doznał odprężenia przy pierwszych oznakach zwrotu w polityce czeskiej, Ks. Kardynał przeszedł do omówienia następstw układu francusko-sowieckiego. Mogą jedynie skonstatować, że oparta na najlepszej współpracy historycznej łączność między narodem polskim i francuskim, że uważany przez każdego za niezniszczalny i cenne dobro alians dwu państw bratersku miu

Gen. Samsonovici, szef sztabu armii rumuńskiej przybył do Warszawy.

Do P.P. Prenumeratorów

Uprzejmie przypominamy, że zaległą prenumeratę należy uregulować do dnia
15 grudnia r. b.
Po tym terminie będziemy zmuszeni przesyłać nieopłaconych egzemplarzy

ADMINISTRACJA

przekona nawet „Nasz Przegląd” o nieistotności tych marzeń.
Boja się inkwizycji
Przedrukowany przez nas z „Nowego Ładu” artykuł o inkwizycji wywołał w pewnych kołach przerażenie.
„Robotnik” pisze na ten temat:
Tak, już do tego stopnia dochozimy. O odbudowaniu jeszcze wyraźniej się mówi. Ale za to w całej pełni usprawiają się inkwizycje dawniejszą, która pała na stosach heretyków (pośrednio — oddając ich w ręce władz państwowych z odpowiednim pouczeniem). „ABC” przedrukuje „Nowego Ładu” (z uznaniem) artykuł p. W. Kwietnickiego, gloryfikujący inkwizycję (!) i usprawiający palenie heretyków! Antyinkwizycyjne nastawienie, powiada, to poprostu „materializm” (!).
A następnie dodaje:
Wproś! coś niesłychanego. Młodość chrześcijańska „wyinterpretowała” na — najstraszniejsze okrucieństwo. Jest to „chrześcijaństwo” (?) faszyzmu, walcząca z humanitaryzmem Maritaina i jemu podobnych. Po prostu — spódnienie...
Również przerażony jest „Hajnt”.
We wczorajszym numerze „nara” — pisma „ABC”, które jest pełne fałszywych oskarżeń i opowieści o żydach, ukazał się artykuł, w którym pismo wskazuje, że średniowieczna inkwizycja była b. dobrą rzeczą i że można ją było z powrotem wprowadzić, bo trzeba „ognistą walkę zalczyć” z „moralnością”.
Uspokójcie się Panowie. Na razie inkwizycji nie wprowadzamy. Ograniczymy się do wprowadzenia „żółtej taty”.

Morze Śródziemne

Morze Śródziemne i obszar nadunajski, w których ponownie groził wybuch wojny światowej, są najlepszymi przykładami, jak łatwo wszelkie kwestie dochodzą do pomyślnego wyniku — po wyeliminowaniu czynnika komunistycznego.
A jeśli chodzi o sprawę obszaru nadunajskiego, to i ten bolesny rozłam pomiędzy Niemcami a Austrią został usunięty. Znikła tak głęboka — jak się zdawało — przepaść pomiędzy Jugosławią z jednej strony a Włochami i Węgrami z drugiej. Zgasła tlejąca się resztki ogniska niebezpieczeństwa nad Dunajem, skoro dojdzie do właściwych stosunków pomiędzy Węgrami i dwoma sąsiednimi państwami. Rumunia nasz sprzymierzeniec, wkroczy z pewnością na właściwą drogę, ho tam przyjazne Sowietom siły są usunięte.

Ceterum censeo

Stąd moje ceterum censeo: od wyeliminowania czynnika komunistycznego zależy pokój Europy i świata w ogólności i w każdym poszczególnym punkcie.
Co się tyczy bolszewizmu jako idei — nie mam zamiaru nie dociekać lub ponizyć wroga — nie mo że on być zwalczany lub pokonany samymi środkami represyjnymi. Chcąc przynajmniej to osiągnąć, by go usunąć z powrotem do jego rosyjskiej ojczyzny, do tej kolebki zorganizowanej rewolucji światowej, kraju, którego pomimo to w żadnym razie nie chciałbym utożsamiać z komunizmem materialistycznym, trzeba unieszkodliwić sączący się jad przez zastrzyknięcie w organizm

Świątek, piątek post czy gala u BLIKLEGO pełna sala

Socjaliści przeciwko socjalistom

Echa zebrania Warsz. Rady Adwokackiej
W Zrzeszeniu prawników socjalistycznych odbyło się w czwartek burzliwe zebranie, zwołane z tego powodu, że członkowie Zrzeszenia głosowali w czasie wyborów w Radzie Adwokackiej za kandydaturą mec. Leona Nowodworskiego na dziekana.
Po burzliwej dyskusji uchwalono rezolucję, która stwierdza że Zrzeszenie prawników socjalistycznych nie podziela stanowiska swych przedstawicieli w warszawskiej Radzie Adwokackiej, którzy oddali swe głosy za kandydaturą mec. Leona Nowodworskiego. Adw. Rudziński zawiadomił Zrzeszenie listownie, że występuje z niego.
Jak widać, socjaliści strasznie się oburzyli na swoich przedstawicieli za głosowanie na mec. Nowodworskiego, znanego z narodowych przekonań. Prawdopodobnie bardzo chętnie widzieliby natomiast na stanowisku dziekana Rady Adwokackiej żyda Baumberga. I co tu mówić, że nie istnieje współpraca żydowsko-socjalistyczna!

Kolce bez czoł

Straż Przednia skończona
Jaki był hałas ze Strażą za szkodliwych pamięci Jędrzejewiczów. Jak ją fortytowano. Szkoła co nie chciała otrzymać „C” kategorii musiała zmusić wszystkich swych wychowanków do należenia do Straży. Harcersko, P. W., Sodalitę — wszystko było źle widziane; tylko Straż! Straż! Zatem było kilkadziesiąt obozów (fałalnie prowadzonych) Straży.
Teraz ani znaku życia. W szkołach należenie do Straży jest źle widziane — przez kuratorium! Działalność żadnej Straży to trup. Pora oficjalnie się rozwiązać jak Poca w Partii. (k.).

Kino strzelecko-żydowskie

Największa sala w Wilnie należy do magistratu. W wyniku słusznej awersji do żydów i beznadziejnej przychylności dla pseudo-państwowych organizacji magistrat odrzucił kilkanaście prywatnych ofert (w czym połowa żydowskich) i wydzierżawił salę — Strzelcowi, za bardzo skromną sumę 10.000 zł. rocznie.
Nie czyniąc się na siłach zorganizowania cegogolowiek po za „akademiami ku cze”... co nie jest rentownym interesem. Strzelec z miejsca odnajdął salę srośnym żydom za 13.000 zł. rocznie. Żydy prowadzą w sali magistrackiej kino i robią kokosy.
Więc za 250 zł. miesięcznie Strzelec patronują, firmując chataciarzom. Za 500 wdziałby sami mycki i chałaty. Niechigiecznie pomyśleć co zrobiliby za 1000. (k.).

To jest tak:

Mowa Schachta

Dr. Schacht, uchodzący za dyktatora gospodarczego Niemiec, wygłosił ostatnio przemówienie, w którym kładł nacisk na zagadnienie „przestrzeni dla narodu niemieckiego”. Wyrażnie przy tym wspominał o ziemiach Polskich, które pozwoliłyby Niemcom wyżyć się bez niczyjej pomocy. Wprawdzie dr. Schacht odgrażał się od hasła wojny zaborczej i odwetu, kierując uwagę w stronę kolonii, ale nikogo to nie wprowadzi w błąd, gdyż wiadomo, że dr. Schacht, podobnie jak niektórzy koła niemieckiej Reichwehry, jest zwolennikiem polityki t. zw. bismarckowskiej, to znaczy polityki szukania porozumienia z Rosją.

Fakt, że Niemcy hitlerowskie mają w tej chwili ambicje dalej iść, to znaczy, że żywią zamiary zaborcze w stosunku do ziem bałtyckich i do Ukrainy, przyczynia się do tego, że narazie Schacht i Reichwehra nie mają decydującego głosu.

Nie wolno jednak nigdy zapominać o tym, że zasadniczym czynnikiem polityki niemieckiej jest dążenie do zdobycia nowych obszarów. To jest ważniejsze dla Niemiec od „bloku ideowego”, a zresztą całkowicie zgodne z ich pogańskimi ideami.”

Gość rumuński

Bawi dziś w Warszawie gen. Samsonovici, szef sztabu zaprzyjaźnionej z nami Rumunii.
Jest to objaw dalszego zacieśnienia naszej przyjaźni z południowym sąsiadem. Zresztą warto zauważyć, że nawet w okresie pewnego ochłodzenia stosunków politycznych między Polską a Rumunią, wciąż trwała współpraca armii polskiej z armią rumuńską. Nie tylko w tym wypadku widać, że trwały interes państwowy znajduje czasem większe i lepsze zrozumienie w sztabach armii, niż w kancelariach dyplomatycznych.

Rumunia przeznacza dziś na swą obronę narodową około 6 ciu miliardów lei rocznie, co jest miernikiem jej poważnych wysiłków dla podniesienia na wyższy poziom swej zdolności obronnej.
Wiadomo, że król Karol osobiście przywiązuje jak największą wagę do pogotowia zbrojnego swego państwa, dążąc do wprowadzenia do armii nowych elementów. Król jest obecnie w Rumunii czynnikiem wpływającym na demokratyzację armii.
Nasz gość, gen. Samsonovici, jest witany gorąco przez całe społeczeństwo, które widzi w nim przedstawiciela kraju, zdającego sobie sprawę z tych samych niebezpieczeństw, które zagrożają i nam.

Największa inwestycja kresowa

Z okazji sporów w rodzinie sanacyjnej, dowiedzieliśmy się, że „państwowotwórczy” dziennik „Kurier Wileński” w ciągu kilku lat wydał półtora miliona zł. subwencji państwowych.
Słusznie „Słowo” wileńskie zauważa, że to chyba jedna z większych inwestycji, jakie uczynił rząd dla Ziemi Wschodnich.
Wolno postawić skromne pytanie, w jakim budżecie jakiego resortu przewidziano półtora miliona złotych dla sanacyjnego „Kuriera Wileńskiego”? My, którzy mamy do czynienia z prasą, wiemy, że za półtora miliona złotych można założyć najmniej 10 dzienników, albo też wydawać przez 5 lat dziennik, w którym wszystko byłoby zapłacone (to znaczy, którzyby płacił za druk, papier, pracowników i t. d.), a który by był rozdawany za darmo i któryby za darmo drukował ogłoszenia.
Cóż więc, u licha, robili wydawcy „Kuriera Wileńskiego”? Z milionowymi subwencjami? Zapewne nieźle sobie żyli. Fakt ten jest bardzo pouczający. Można z niego wyciągnąć wnioszek, że znalazłoby się pieniądze na te i owe inwestycje państwowe, gdyby do brze poszukać po różnych zakamarkach budżetu państwowego, z których wyskrobaną w ciągu paru lat półtora miliona złotych dla sanacyjnych wydawców i publiściów w samym Wilnie.

Podróż samolotem

Z ŻYCIA AKADEMICKIEGO

Otworzyć uczelnie!

Niezrozumiałe stanowisko władz

Od dnia 24 listopada działalność wszystkich wyższych uczelni w Warszawie została zawieszona, a Uniwersytet im. Józefa Piłsudskiego zamknięty.

O ile sam fakt chwilowego zawieszenia wykładów na Politechnice, S. G. H. i S. G. G. W. z powodu usiłowania blokowania przez niewielką grupę młodzieży Uniwersytetu może mieć uzasadnienie w tym, że władzom chodziło o niedopuszczenie do rozszerzenia się zajęć uczelnianych na inne wyższe uczelnie, o tyle odebranie młodzieży możliwości studiowania na przeciąg blisko sześciu tygodni nie jest niczym uzasadnione.

Jednakże władze zdecydowały się uruchomić uczelnie począwszy dopiero od dnia 4 stycznia 1937 roku.

„Blokada” zakończyła się 25 listopada, większość aresztowanych studentów zwolniono już przed 1 grudnia. Ogół młodzieży akademickiej zorientował się, czym w istocie była blokada i jakie miała cele. Przedstawiciele młodzieży akademickiej w konferencjach z rektorami wyższych uczelni wyjaśnili stanowisko młodzieży akademickiej, i o ile wniesie było można władze akademickie, a nie we wszystkich sprawach zgadzają się z dążeniami młodzieży, jednak rozumieją jej stanowisko, więc zdawać by się mogło, że otwarciu uczelni nie na przeszkodzie nie stoi.

Zjazd wszystkich rektorów z całej Polski, który obradował ostatnio w Warszawie, uważany był powszechnie za moment zwrotny w sytuacji na wyższych uczelniach. Uważano, że wynikiem obrad zjazdu będzie rozwiązanie zagadnienia osobnych miejsc dla żydów, a jednocześnie uczelnie warszawskie przystępują do normalnych prac.

Tymczasem w wyniku zjazdu ukazała się znana już odezwa rektorów wszystkich wyższych uczelni a jednocześnie... zarządzenie, mocą którego wyższe uczelnie do świąt będą zamknięte.

Ponieważ z brzmienia odezwy rektorów wynika, że rektorzy wyższych uczelni zdają sobie sprawę z dążeń młodzieży akademickiej i rozumieją, że młodzież nie rezygnuje ze swych ideałów, i do tej rezygnacji zmuszać jej nie mają zamiaru, przeto zamknięcie uczelni na tak długi okres czasu musiało być podyktowane jakimiś względami „wyższymi” niezależnie od życia akademickiego.

Masą więc jest tylko, że „czynnik administracyjny” wpłynęły

na takie zarządzenie i w ten sposób pragną zmusić młodzież do kapitulacji? Jednak dotychczasowe doświadczenia pouczają nas, że młodzież akademicka nie rezygnuje ze swych dążeń i takie działania, na „przetrzymanie” nie da żadnych rezultatów poza stratami w nauce i przeniesieniem czasowym działalności młodzieży na teren nieakademicki.

Wykorzystywanie zaś tego rodzaju atutów jak wstrzymanie ulg kolejowych dla studentów Uniwersytetu jest istotnie dużą stratą dla młodzieży... materialną i o ile prawnie ma może zupełnie uzasadnienie, w rezultacie stanowiska młodzieży w niczym nie zmieni, a jedynie nazewnictwo robi wrażenie, złośliwej, ale niepoważnej szyskany.

Na rozkaz Moskwy

krw dla H szpanii

Młodzież francuska na usługach Kominternu

Z Moskwy padł rozkaz, mocą którego „Jeuneuse Communiste” (Komunistyczna młodzież francuska) ma złożyć bezpośrednio daninę krwi w wojnie hiszpańskiej.

Na rozkaz ten utworzono we Francji specjalne ośrodki, mające organizować oddziały młodych komunistów. Ośrodki te mają liczyć kierownictwo, na czele którego stoi dwunastu delegatów hiszpańskich i dwunastu przedstawicieli francuskiej młodzieży, komunistycznej. O znaczeniu, jakie przywiązuwane jest do powodzenia tej sprawy, świadczy fakt, że nad całą pracą sprawuje kontrolę najwyższą sam Andre Marty.

Wszystkie operacje finansowe, związane z przygotowaniem, powierzone są skarbnikowi krajowemu. W listopadzie Centralny Komitet moskiewski mógł już złożyć powinszowania kierownikom całej akcji. Praca bowiem nad organizowaniem oddziałów ochotniczych posuwa się naprzód.

We własnej armii — pa yf zm

Jednocześnie praca wewnątrz kraju ma kierunek odwrotny. „Na czelnyim zadaniem młodzieży komunistycznej jest praca destrukcyjna armii państw kapitalistycznych” — mówi jeden z rozkazów Moskwy, do którego stosuje się Jeuneuse Communiste sekunduując wiernie w pracy swoim starszym towarzyszom — członkom partii.

Z tego grona rozchodzi się na wojsko francuskie zaraza pacyfizmu. Młodzi komuniści rozrzucają wszędzie, gdzie tylko mogą, po koszarach i miejscach pobytu żołnierzy swoją trucicielską lekturę.

425 specjalnych grup ma powierzonych sobie pracę rozkładową w wojsku. Grupy te mają do swojej dyspozycji dziesiątki cyklistów, których zadaniem jest osłanianie według wystudiowanych metod

do najmniejszych szczegółów grup operujących w bliskości policji, albo przeciwników politycznych i wywoływanie zamieszek, w czasie których agitatorzy prowadzący „robotę” mieli by czas i możliwość ucieczki. Rzeczą zasadniczą jest, aby uciekający mogli unieść ze sobą cenny przede wszystkim „materiał”. W zaraźliwą się tego bibułowemu „materiał” komunistów wierzą mocno.

G upy bojowe

Z drugiej strony jednak komuniści przygotowują swoją młodzież do akcji wojskowej w wypadkach, kiedy akcja ta może się stać potrzebna partii. Tak więc

Na str. 7 „Warszawskiego Dziennika Narodowego” z dnia 3 grudnia 1936 r. został zamieszczony artykuł p. t. „Śledztwo w sprawie blokady”. Cytuujemy końcowy ustęp tego artykułu:

„W poniedziałek prezes T-wa „Bratnia Pomoc” Stud. Uniw. Warsz. zawiadomił 10 studentów, członków zarządu Tow. — członków „Młod. Wszepolskiej”, iż ich dymisja wniesiona w związku z postępowaniem prezesa T-wa jeszcze przed blokadą została przyjęta. Wobec tego Zarząd

stosownie do dyrektyw, idących z Moskwy, J. C. organizuje stowarzyszenia przysposobienia wojskowego.

Część całej tej akcji, kierowana jest bezpośrednio przez „Sport-Intern”, którego zadaniem jest organizowanie sportowych grup robotniczych. Sport-Intern ma swoich dwóch zasadniczych kierowników: jeden z nich mieszka w Pradze, i nazywa się Max Ascher, drugi, Paul Casteur rezyduje w Paryżu.

Młodzież komunistyczna Francji tworzy ponad to swoje autonomiczne organizacje, które przeprowadzają manewry.

Ważne dla studentów Politechniki Warszawskiej

Wobec zawieszenia zajęć na wyższych uczelniach w Warszawie, wszyscy studenci Politechniki Warszawskiej, którzy mieli jeszcze przed zbliżającymi się feriami świąt Bożego Narodzenia zdawać egzaminy, winni się w tej sprawie zgłosić telefonicznie do odpowiednich zakładów lub do dziekanatów.

Ogłoszenie w tej sprawie, wydane przez Rektorat Politechniki Warszawskiej, zostało wywieszone w lokalu Ogniska Akademickiego Bratniej Pomocy Politechniki przy- ul. Koszykowej 80.

Jednocześnie podajemy do wiadomości, że urzędowanie wszelkich agend i komisji Bratniej Pomocy Politechniki zostało przeniesione także do lokalu Ogniska Akademickiego i odbywa się codziennie jak zwykle w godzinach od 13.15 do 14.15.

Komisja Wydawnicza urzęduje codziennie i przyjmuje zamówienia na książki i wszelkie materiały telefonicznie. Zamówione przedmioty odbierać można codziennie w czasie urzędowania Bratniej Pomocy w Ogniskach Akademickich. Zamówienia zgłoszone między godz. 10 a 14 będą załatwiane jeszcze tego samego dnia.

Dziwne stanowisko

Jak nas informują po słynnej „likwidacji” blokady Uniwersytetu w Warszawie ks. biskup Szlagowski, jako dożywny opiekun młodzieży akademickiej, wystąpił z inicjatywą wydania przez przedstawicieli młodzieży odezwy do społeczeństwa. Odezwa ta miała na celu poinformowanie i uspokojenie opinii starszego społeczeństwa, poruszonej objawami rozbięcia wśród młodzieży narodowej, że jeżeli chodzi o walkę z zalewem żydo komunij i pracę nad realizacją idei narodowej w Polsce, cała młodzież akademicka stanowi jeden zwarty front.

W tym celu ks. biskup zaprosił na wspólną konferencję z jednej strony Prezesów Bratnich Pomocy Narodowych Związków Polskiej Młodzieży Radykalnej, a z drugiej strony przedstawicieli Sekcji Akad. Stronnictwa Narodowego i Młodzieży Wszepolskiej.

Niestety konferencja taka nie doszła do skutku, gdyż Stronnictwo Narodowe, a zatem i Młodzież Wszepolska odmówiły

wzięcia w niej udziału.

Mimo to jednak jesteśmy przekonani, że cała młodzież, a więc i ta stosunkowo b. nieliczna grupa, która jest związana ze Stronnictwem Narodowym w Warszawie rozumie, że jeżeli chodzi o walkę o najbardziej istotne zagadnienia w Polsce, a więc o odrodzenie narodu, jedynie jeden zwarty i jednolity front narodowy może przeciwstawić się skutecznie groźącemu Polsce niebezpieczeństwu.

W tym konkretnym wypadku zakaz organizacyjny wzięcia udziału w wystąpieniu całej młodzieży narodowej odniósł swój skutek. Młodzież nie może wspólnie wydać odezwy. Na przyszłość jednak jesteśmy przekonani, że zdrowy instynkt młodzieży Stronnictwa i jej zmysł solidarności nie da się ujarzmić zakazami partyjnymi.

Najogrodniej zaś określając stanowisko czynników okradających Stronnictwa Narodowego w tej sprawie można je nazwać bardzo dziwnym.

Międzynarodowa współpraca aeroklubów akademickich

Akademickie Stowarzyszenie Lotnicze w Budapeszcie postanowiło zwrócić się do Akademickich Aeroklubów w Polsce z prośbą o wzięcie udziału w ramach wielkiego święta sportowego, jakie ma się wkrótce odbyć w Budapeszcie. W święcie tym prawo podobnie wezmą również udział aerokluby akademickie Włoch i Niemiec.

Udział Polski w święcie wymienionym pragną Węgrzy uważać, jako początek nawiązania stałego kontaktu pomiędzy Aeroklubami Akademickimi obu państw.

Oplatek na Politechnice

Dorocznym zwyczajem Bratnia Pomoc Politechniki urządza w dniu 23 b. m. o godz. 14 w lokalu „Ogniska Akademickiego” przy ul. Koszykowej 80 tradycyjny „oplatek”.

Uroczystość ta, na którą zaproszeni będą przedstawiciele władz akademickich Politechniki, urządzana jest dla wszystkich, poza stających na Święta Bożego Narodzenia członków Bratniej Pomocy. Zgłoszenia przyjmuje codziennie kancelaria „Ogniska” w godzinach od 12-tej do 15-tej. Udział w uroczystości jest bezpłatny.

„Bratniak” został zdekompletowany i znalazł się w rękach wyłącznie t. zw. „starych radykałów”. Naturalnie młodzież akademicka nie może tolerować takiego faktu, gdy tylko będzie możliwość zwolnienia Walnego Zebrania „Bratniej Pomocy”, skończy się ten okres prowizorium i zgodnie z istotną wolą Młodzieży Akademickiej wybrze rzeczywiste narodowy Zarząd „Bratniej Pomocy”.

Sprawa ta przedstawia się w rzeczywistości jak następuje:

W dniu 12 ub. m. na terenie wyższych uczelni została rozkolportowana ulotka w treści swej atakująca prezesów Bratnich Pomocy. Cytuujemy „ciekawsze” ustępy ulotki:

„poszli na uroczystość wręczenia buławy, choć była to uroczystość nie tyle wojskowa, ile sanacyjna. Poszli, oyszanę w jednym szeregu z delegacjami żydowskimi... stwierdzamy, że stanowisko prezesów nie jest zgodne ze stanowiskiem ogółu młodzieży akademickiej...” „Polska młodzież akademicka”.

Prezes „Bratniej Pomocy” Uniwersytetu, podobnie jak prezesi innych „Bratniaków” podał się do dymisji. Zarząd „Bratniej Pomocy” (25-osobowy) jednomyślnie dymisji nie przyjął i uchwalił mu jednomyślnie votum zaufania. Członkowie Komisji Kontrolującej na posiedzeniu w dniu 20 ub. m. uchwalili wniosek, w którym stwierdzili, że solidaryzują się z wystąpieniem prezesa oraz wyrażają mu pełne zaufanie i słowa uznania za dotychczasową pracę. Za wnioskiem głosował również przewodniczący komisji p. Jerzy Krajewski, członek Stronnictwa Narodowego. Na wniosek prezesa p. Stanisława Boczyńskiego Zarząd „Bratniej Pomocy” postanowił zwołać nadzwyczajne Walne Zebranie, w sprawie wspomnianej ulotki, by sprawdzić, czy ogół młodzieży solidaryzuje się z wystąpieniem Prezesów Bratnich Pomocy.

Na Walnym Zebraniu, w którym uczestniczyło około 1000 członków „Bratniej Pomocy” tylko niewielka grupka młodzieży podzielała „stanowisko” zajęte przez „anonymowych” autorów ulotki — większość zaś (ponad 80 procent) uczestników zebrania w dobitny sposób dawała wyraz solidarności z wystąpieniem prezesów, a zaufanie dla prezesa Boczyńskiego wyrażała hucznymi oklaskami za każdym razem, gdy tylko pojawił się na mównicy.

Istotnie, na Walnym Zebraniu 10 członków Zarządu i 8 członków Komisji Kontrolującej (wśród nich p. Jerzy Krajewski) zgłosiło swoją dymisję, motywując ją tym, że w ten sposób protestują przeciwko wprowadzaniu „polityki na teren T-wa”. Zapewnie niezrozumiałe i bezsensowne stanowisko „apolitycznej grupy” spotkało się ze śmiechem i gwizdem zgromadzonych. Stanowisko zajęte przez anonimowych autorów w ulotce popierali na Walnym Zebraniu jedynie członko-

wie Młodzieży Wszepolskiej (Stronnictwa Narodowego). Mając zaś przeciwko sobie większość zgromadzonych i obawiając się klęski, usiłowali przez zakończenie spokoju obrad Walnego Zebrania (okrzyki, zamieszanie itp.) przerwać je, wreszcie nie mając innego sposobu wybrnięcia z sytuacji ogłosili — blokadę.

Nic więc dziwnego, że zarówno Zarząd Towarzystwa, jak i Komisja Kontrolująca przyjęła dymisję tych członków, których stanowisko nie było podzielane przez uczestników Walnego Zebrania — którzy inne stanowisko zajęli na zebraniu Zarządu i Komisji Kontrolującej, a inne na Walnym Zebraniu. Dali oni dowód swoim zachowaniem na Walnym Zebraniu, że występują przeciwko prezesowi, że pod płaszczykiem „apolityczności” poparli wyraźną rozgrywkę polityczną, jaką bez wątpienia było wydanie szkalującej ulotki. Chodziło tutaj o to, by za wszelką cenę odzyskać utracony wpływ na młodzież przez Stronnictwo Narodowe, by zważyć młodzież narodową - radykalną, która skupia się w szeregach Związku Narodowego Polskiej Młodzieży Radykalnej, i która to w większości jest reprezentowana w Bratniej Pomocy, oraz innych organizacjach akademickich. Wśród 10 członków Zarządu nie wszyscy są, jak to podaje „Warsz. Dziennik Narodowy” członkami Młodzieży Wszepolskiej, jest kilku zupełnie nie związanych ze Stronnictwem Narodowym, którzy być może nieświadomie dali się wciągnąć w całą tę grę. Dokompletowanie Zarządu i Komisji Kontrolującej odbędzie się zgodnie z art. 17 Statutu T-wa i art. 55 Ordynacji Wyborczej, które mówią:

„o ile w stowarzyszeniu obowiązują wybory proporcjonalne, uzupełnienie następuje przez powołanie najbliższej koleiny osoby z tej samej listy, z której wszedł jej poprzednik, w pozostałych wypadkach władze uzupełniają się drogą kooptacji”.

Dotychczasowa działalność Towarzystwa „Bratnia Pomoc S. U. J. P.” spotyka się z pełnym uznaniem całej polskiej młodzieży akademickiej. Próby utrudniania jej pracy muszą spotkać się z silnym protestem ogółu. Ustąpienie niewielkiej grupki malkontentów z władz Bratniej Pomocy należy powitać z radością.

Dowiadujemy się, że na skutek zarządzenia Kuratora T-wa prof. dr Władysława Tatkiewicza zgodnie z art. 17 statutu T-wa i 55 ordynacji wyborczej zostali dokooptowani do władz T-wa następujący osoby: PP. Palczanka Halina, Szczesniowski Zdzisław, Grzybek Tadeusz, Kozakiewicz Kazimierz, Skirgiełło Aldona, Siodorski Bolesław, Jurewicz Władysław, Tatur Henryk, Ryteł Kazimierz, Mączewski Juliusz.

Jubileusz „Iuventus Christiana”

W dniu 8 b. m. odbyła się uroczystość 15-lecia istnienia akademickiej organizacji katolickiej „Iuventus Christiana”, która stawia sobie jako cel: wyrobienie inteligencji katolickiej, ludzi czystego sumienia i swych zadań.

„Iuventus” jest jedną z najstarszych liczebnie organizacji katolickich. Daje jej ogólną stanowią Związek Seniorów — Iuventus Christiana oraz Koła Wiedzy Religijnej, stworzone przez seniorów wśród starszego społeczeństwa.

W 15-tą rocznicę swego powstania „Iuventus Christiana” podejmuje na ofiarowanym placu w pobliżu Warszawy budowę domu rekolekcyjno-wypoczynkowego dla

młodzieży akademickiej. Dom ten ma się stać jeszcze jednym ośrodkiem pracy iuventusowej.

Uroczysta akademicka jubileuszowa odbyła się w sali Domu Katolickiego o g. 17-iej. Na akademii przybyli II. EE. Arcybiskup Ropp, Biskup Szlagowski i charge d'affaire ks. prałat Paccini, rektorowie i profesorowie wyższych uczelni warszawskich. — Przemówienia wygłosili J. E. Ks. Biskup Szlagowski, prof. Tretak, prezes Boczyński i rektor Detkens. Tow. Spiewacze „Ambrosianum” wykonało kilka pieśni.

Bardzo liczny udział w tych uroczystościach świadczy o ogromnej popularności, jaką cieszy się „Iuventus Christiana” wśród młodzieży akademickiej.

Górnicy żądają zniesienia turnusów i święta ek

Górnicy kopalni „Skarbofermu” wysunęli żądanie zniesienia urlopów turnusowych i t. zw. bezpłatnych urlopów tygodniowych. W związku z tym odbyła się u komisarza demobilizacyjnego konferencja z udziałem przedstawicieli robotników i władz „Skarbofermu”. Dyrekcja kopalni zobowiązała się znieść bezpłatne urlopy tygodniowe, a odnośnie turnusów

to uzależnienie ich będzie możliwe jedynie na każdorazowe zezwolenie komisarza demobilizacyjnego.

W czasie tej konferencji przedstawiciele górników poruszyli również sprawę warunków pracy w opalinach S. A. „Giesche”. Dyrekcja tej kopalni nie bez pewnego oporu zobowiązała się przeprowadzić zmiany, aby usunąć niebezpieczeństwa.

Osatn'e dni taniej sprzedaży wartościowych dzieł sztuki

O kulturze domu świadczą znajdujące się w nim dzieła sztuki. To też posiadanie takich dzieł jest gorącym pragnieniem każdego kulturalnego człowieka. Realizację tego pragnienia utrudniała w latach ostatnich bardzo poważnie ciężka sytuacja finansowa inteligencji.

Licząc się z tą sytuacją Komitet Przyjaciół Sztuki w Warszawie, w porozumieniu z organizacjami artystów malarzy, rzeźbiarzy i grafików zorganizował w roku bieżącym wielką tanią, przedgwiazdkową sprzedaż dzieł sztuki. Sprzedaż tych dzieł (obrazy, rzeźby, drzeworyty, akwaforty) odbywa się w małym salonie „Zachęty” (Królewska 17) i Salonie Sztuki Cz. Garlińskiego (Mazowiecka 8) codziennie w godzinach od 10 rano do 9 wiecz. Są to dzieła najpoważniejszych artystów - plastyków wystawiających stale na oficjalnych salonach i niejednokrotnie nagradzanych. Ceny są następujące:

obrazy w cenie: zł. 25.—, 50.—, 75.— i 100.—
rzeźby w cenie: zł. 75.—, 100.— i 150.—
drzeworyty zł.: 7.50 i 10.—

Zaznaczamy, iż tania sprzedaż dzieł sztuki zamknięta zostanie już w sobotę dnia 12 b. m. wobec czego ci wszyscy, którzy pragną wykorzystać tę niezwykłą okazję powinni niezwłocznie udać się do jednego z wyżej wymienionych salonów, celem obejrzenia i nabycia dzieł sztuki.

Wstęp na wystawę jest bezpłatny, a dzieła sztuki nabywać można za okazaniem kuponu wyciętego z naszego wydawnictwa, który to kupon niżej zamieszczamy.

KUPON

wydawnictwa „ABC”

upoważniający okaziciela do nabycia w okresie od 5 do 12.XII. 1936 r. jednego dzieła sztuki po niższej cenie w salonie sztuki „Zachęty” (Królewska 17) i salonie sztuki Cz. Garlińskiego (Mazowiecka 8).

Król wybrał p. Simpson

Abdykacja postanowiona

Rodzina królewska w Fort Belvedere

LONDYN, 9. 12. Oficjalni rzecznicy rządu udzieliли dziś wieczorem prasie angielskiej wyjaśnień, z których wynika, że król postanowił abdykować.

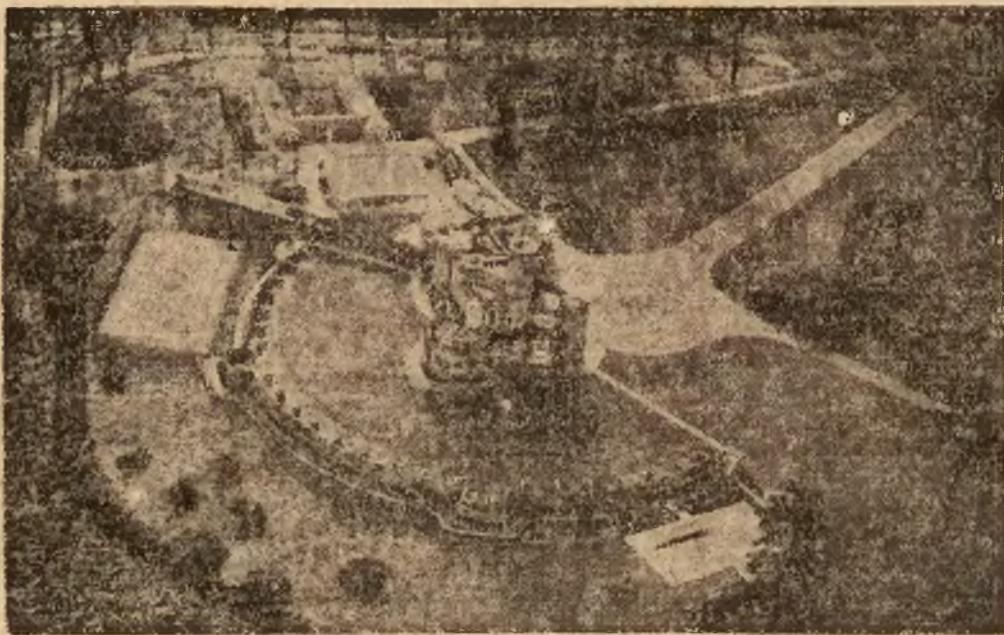
W kołach prasowych przypuszczają, że do parlamentu wniesiony zostanie w czwartek projekt ustawy, zatwierdzającej abdykację i ustanawiającej nową sukcesję tronu.

LONDYN, 9. 12. Książę Kentu, który przebywał w Fort Belvedere od wczoraj wieczorem, odjechał dopiero dziś o 4 pop., gdy przybył do króla ks. Yorku. Narada króla z ks. Yorku trwała około godziny. W późniejszych godzinach króla odwiedziła matka, królowa Maria, siostra króla ks. Mary oraz brat królowej wuj króla Athlone. Wieczorem do Belvederu przybył znów ks. Kentu z małżonką. Naogół odbiera się wrażenie, że nerwowy stan króla jest tak nadwyrężony, iż uważają za pożądane nie opuszczać go i dostrzymać mu ustawicznie towarzysztwa.

Na to, że pewne decyzje nastąpiły wskazuje również fakt, że około 7.30 wiecz. w gabinecie premiera w izbie gmin odbyło się posiedzenie gabinetu, trwające godzinę. Według wiarygodnych informacji, premier poinformo-

wał swoich kolegów gabinetowych o ostatecznej decyzji króla — iż nie rezygnuje on z małżeństwa z panią Simpson.

Rezydencja króla Edwarda VIII

Uwaga całego świata skoncentrowana jest na pałacu Fort Belvederu, w którego zaciszu rozgrywa się dramatyczny konflikt między uczuciem, a obowiązkiem wobec państwa. Jak wynika z depeš król dokonał już wyboru i nie bacząc na wstrząsy, jakie w związku z tym grożą imperium angielskiemu, zdecydował się na abdykację. Mimo licznych dowodów przywiązania, jakich mu w tych ciężkich chwilach nie skąpiła Anglia, król wyrzekł się jej dla pani Simpson.

RADZĘ JEDYNIIE PUDER ŚNIEG TATRZAŃSKI

UPIĘKSA, MATUJE, UDELIKATNIA I CIERNI CERE.

FALKIEWICZ — POZNAN
FABRYKATYERFUMI I KOSMET. ZAL. 1911 R. W. PARKU

Jubileusz
Chem. Inst. Badawczego

We środę odbyło się uroczyste posiedzenie Chemicznego Instytutu Badawczego z okazji 20-lecia działalności od chwili założenia tego instytutu we Lwowie.

Na uroczystość przybyli członkowie rządu z p. wicepremierem Eugeniuszem Kwiatkowskim, marszałkiem Sejmu i Senatu, przedstawicielami wojskowości z wiceministrem spraw wojskowych gen. Litwinowiczem i gen. Malinowskim, i przedstawicielami zarządu miejskiego.

Górnicy żądają zbadania gospodarki kopalni

W Katowicach odbyła się okręgowa konferencja Centr. Związku Górników, poświęcona sprawom skrócenia czasu pracy oraz sytuacji w górnictwie. Konferencja postanowiła domagać się obniżenia wygórowanych norm wydajności pracy.

Jedną z najważniejszych uchwał tej konferencji jest żądanie powołania przez rząd komisji zbiorowej z przedstawicielami robotników, pracowników umysłowych, rządu i konsumentów, która zbadałaby całokształt gospodarki kopalni i koncernów sprzedaży węgla. Pisaliśmy już, że legenda o deficytowej gospodarce kopalni węglowych jest tylko sprytnie przeprowadzoną kombinacją buchalieryjną.

MLECZARNIA DANGLA najlepsze 80
Sztetna 7 kolacje nabiałowe

Kiedy wkroczą władze?

5 katastrof górniczych jednego dnia

oto „plon” karygodnych oszczędności

GHORZÓW, 9. 12. W nocy z wtorku na środę w podziemiach kopalni „Barbara” wydarzył się tragiczny wypadek. Wskutek przedwczesnego wybuchu ładunku górniczego, założonego w ścianę węglową, dwóch górników: 31-letni Augustyn Wróblewski i 36-letni Wincenty Grzyb odnieśli ciężkie rany. Wróblewski wkrótce po wypadku zmarł, oświecając żonę i kilkoro dzieci.

Krównocześnie w podziemiach kopalni „Jech” zwały węgla zasypały 26-letniego robotnika Ignacego Kurka, który poniósł śmierć na miejscu.

W kopalni „Jacek” doznał zwichnięcia nóg, wskutek oberwania się węgla ze stropu, robotnik Wacław Cebula.

KATOWICE 9. 12. W kopalni „Giesche” w Nikiszowcu wydarzył się tragiczny wypadek, którego ofiarą padł sztygar kopalni Gustaw Kapusta.

Celem zlikwidowania pożaru zjechała do podziemi grupa, złożona z 4-ech robotników, pod kierownictwem sztygara Kapusty, aby nie dopuścić do rozszerzenia równictwem sztygara Kapusty, podszedł sam do tamy, zemdlął zatruty gazami. Nieszczęśliwy sztygar, nie odzyskawszy przytomności, wkrótce zmarł.

SOSNOWIEC, 9. 12. W podziemiach odkrywkowej węglowej pod Sosnowcem poniósł śmierć robotnik Tomasz Zagrodnik. Nieszczęśliwy robotnik, odurzony gazami spadł na dół z wysokości ok. 40 mtr. ponosząc śmierć na miejscu.

Przed paroma dniami pisaliśmy o karygodnych oszczędnościach.

WYKWINTNE PODARUNKI
ZE SZTUKI ZDOBNICZEJ
W. KRAKOWSKA
AL. UJAZDOWSKA 30

ściach przemysłowców, które kosztują później życia ludzkie. Pięć katastrof górniczych jednego dnia — oto „plon” tych oszczędności.

Konferencje nie wystarczą — żądamy stałej i ścisłej kontroli warunków pracy w kopalniach. Stan dzisiejszy dłużej trwać nie może.

JEŚLI CIASTKA — TO z ZIEMIAŃSKIEJ

Szczególna recepta na pokój

Zwrot kolonii Niemcom

rozwiąże wszystkie trudności międzynarodowe

BERLIN, 9. 12. Z okazji obchodu 100-lecia Związku Badań Geograficznych i Statystycznych w Frankfurcie n. M., prez. Banku Rzeszy dr. Schacht wygłosił przemówienie propagandowe na temat zwrotu kolonii dla Niemiec. Mówca referował konieczność ekspansji Niemiec z powodu znacznego przeludnienia. Propozycję ograniczenia przyrostu ludności uważa dr. Schacht jako niemoralną i sprzeczną z prawami przyrody.

Obecny stan rzeczy, musi prowadzić do wybuchu — mówi dalej dr. Schacht. Ci zagraniczni mężowie stanu, którzy zagadnienia europejskie dzielą na rubryki: tu demokracja, a tam faszyzm, zamykają oczy na rzeczywistość. Pokój Europy i świata zależy od tego, czy zbytnie zgęszczone zaludnienie Europy środkowej otrzyma możliwość życia.

Dr. Schacht oświadcza, że chociaż poprzednio kolonie dawały Niemcom deficyty, to jednak stosunki zmieniły się i że gdyby obecne Niemcy miały kolonie, ciągnęłyby z nich zyski. Przydzielenie Niemcom kolonii — zakończył mówca — to rozstrzygnięcie wszystkich obecnych trudności. Długie wywody dr. Schachta,

zmierzały do udowodnienia, że liczna i nieustannie rosnąca ludność niemiecka, znalazła się po wojnie na zbyt ciasnym obszarze, że cierpi na brak środków spożywczych, a przede wszystkim na brak surowców przemysłowych i że właściwe rozwiązanie tych trudności polega na przydzieleniu Niemcom odpowiednich terenów kolonialnych.

Nie jest to jeszcze oficjalne wystąpienie Niemiec w sprawie kolonii. Mowa dr. Schachta, była po-

Nawet „Iskra” nie może rozświecić mgły tajemnicy dokoła pożyczki francuskiej

W związku z pogłoskami o pożyczce francuskiej, agencja „Iskra” wydała obszerny komunikat, który stwierdza, że właściwie w tej sprawie wszystko jest jeszcze tajemnicą... do czasu wniesienia jej do parlamentu obu krajów.

„Iskra” zapowiada, że warunki tej pożyczki mają być rzekomo znacznie bardziej korzystne od wszelkich dotychczasowych pożyczek zagranicznych. Komunikat polemizuje również z twierdzeniem, że kredyty towarowe przyczynią się do zmniejszenia bez-

roczka we Francji, wyjaśniając, że kwota zamówień i prac uruchomionych w Polsce, przewyższy sumę importu towarów z Francji.

Jeśli chodzi o zagadnienie kredytu towarowego, to trzeba pamiętać, że porównywanie Polsce inwestycji dokonanych w Polsce na skutek „zastrzyku francuskiego” i importu z Francji, jest właściwie nieistotne. Obie te transakcje odbywają się na kredyt i będziemy musieli za nie zapłacić później procentami.

Minister Arras, żąda wpisania na porządek dzienny najbliższej sesji:

1) sprawy wydania zarządzeń, mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa ludności Sandżaku Aleksandretty, zagrożonej w swoim życiu i mieniu.

2) Meritum sporu francusko-tureckiego co do dalszego losu tych terytoriów. Minister Arras prosi przewodniczącego rady Ligi Narodów, aby dyskusja nad tą sprawą rozpoczęła się dn. 14 b. m. i zapowiada swój osobisty udział w dyskusji.

RYBY ŻYWE I ŚNIĘTE ŚLEDZIE
na większy wybór — najniższe ceny
SPÓŁKA RYBAKÓW HOŻA 44 tel. 8-95-11

Norbert Barlicki

prezydentem m. Łodzi

ŁÓDŹ, 9. 12. Większość socjalistyczna ustaliła już definitywnie kandydatów na wóldarzy miasta. Prezydentem miasta zostanie Norbert Barlicki, zaś wiceprezydentami: pp. Szewczyk, Walczak i Dratwa. „Bund”, języczek u wagi łódzkiej Rady miejskiej, nie wypowiadał się dotychczas w

Sandżak Aleksandretty liczy ok. 300.000 ludności, której znaczną większość stanowią Turcy. Uł. od, zawarty w Ankarze w 1921 r., potwierdzony traktatem w Lozannie, przewidywał, iż w danym terytorium znajdzie zastosowanie ustroj specjalny w ramach mandatu francuskiego nad Syrią. Podpisany we wrześniu b. r. projekt traktatu francusko-syryjskiego, przyznał Syrii niezależność. Rząd turecki uważa, iż traktat ten nie bierze dostatecznie pod uwagę zobowiązań, zawartych w wymienionych wyżej układach międzynarodowych.

W sprawie kandydatur. Stronictwo Narodowe weźmie prawdopodobnie udział w wyborach do zarządu miejskiego i desygnuje trzech kandydatów, które to stanowiska przypadają w udziale Stronictwu Narodowemu według klucza wyborczego.

Pacyfikacja Abisynii

dobiega końca

RZYM, 9. 12. Operacje wojskowe rozpoczęte w październiku w prowincji Harrar zostały zakończone. W całej prowincji nie ma już śladów bandytyzmu, z wyjątkiem niektórych niedostępnych miejscowości.

Wszędzie zapoczątkowano nową organizację administracyjno-polityczną tak iż całą prowincję można uważać za spacyfikowaną. W okresie pacyfikacji zasекwestrowano przeszło 26.000 karabi-

nów, 26 karabinów maszynowych ciężkich i 86 lekkich.

100 tys. robotników do Abisynii

LILLE, 9. 12. Liczni robotnicy włoscy, zatrudnieni w północnym zagłębiu przemysłowym, opuścili w poniedziałek Lille, udając się do Genul, skąd wysłani być mają do Abisynii. Transport ten składać się będzie ze 100.000 robotników włoskich, którzy dotychczas zatrudnieni byli zagranicą.

Negus na licytacji

BERLIN, 9. 12. Według ostatnich informacji licytacja skarbowego negusa Haile Selassie odbyć się ma 21 grudnia w Londynie. Skarb oddany do licytacji składa się przeważnie z srebrnych serwisów i wazy ogółem 16.000 uncji.

Ustawa kagańcowa we Francji Bluma

PARYŻ, 9. 12. Izba deputowanych uchwaliła projekt zmiany ustawy prasowej z r. 1881, 359 głosami przeciwko 193.

Ustawa wprowadza bardzo silne ograniczenia wolności prasy.

Min. Świętosławski nie zgadza się na osobne miejsca dla żydów

Minister W. R. i O. P. prof. Świętosławski przyjął delegację

studentów - żydów Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie, która wręczyła mu petycję w sprawie ostatnich wypadków na USB.

Min. Świętosławski oświadczył, że nigdy nie zgodzi się na wprowadzenie osobnych miejsc dla żydów na wyższych uczelniach. To oświadczenie ministra W. R. i O. P. jest wysoce znamienne. Rozumiemy, że ze względu na pewne okoliczności nie można było spodziewać się innego postawienia tej sprawy ze strony min. Świętosławskiego.

W Kaliszu

PRENUMERATE „ABC” ZAMAWIAĆ MOŻNA U P. K. DURCZYŃSKIEGO, AL. JOZEFINY

KEDAKCJA: Warszawa, Al. Jerozolimskie 121. Telefony 666-62 (sekretariat) 666-99 (ogólny). Sekretarz redakcji przyjmuje interesantów codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt w godz. 12-13.

ADMINISTRACJA: Warszawa, Al. Jerozolimskie 3a. Dział Ogłoszeń i Kantor (prenumerata) — Aleje Jerozolimskie 3a. I piętro, tel. 7-27-33. Skrzynka pocztowa 745. Konto PKO 23400. Adres telegraficzny — ABC Warszawa.

PRZEDSIÄWICIELSTWA: Piotrków Trybunalski, Słowackiego 8, tel. 59. Włocławek, Cyganki 24, tel. 126.

PRENUMERATA: miejscowa (z odnośnieniem do domu) i na prowincji zł. 2-20 miesięcznie; wydanie B wraz z dzielnymi Sienkiewicza zł. 2-20 miesięcznie.

Ceny ogłoszeń: za miejsce wysokości 1 milimetra przez szerokość jednej spacji (na wszystkich stronach po 6 spacji): na 1-iej stronie — 1 zł. 50 gr. Na następnych — 1 zł. 20 gr. (w reklamach (wśród ogłoszeń) — 60 gr. na ostatniej stronie — 50 gr. Nekrologia po 2 gr. Drobne po 20 gr. za każde słowo. W ogłoszeniach ogłoszeń za oddzielne wyrazy — tusty druk — podwójnie. Notatki reklamowe oznaczają się wtyką (N.), a komunikaty i wyjaśnienia cyfrą (K). Za terminy druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Wydział ogłoszeń: Aleje Jerozolimskie 3 — biuro czynne od godz. 9 rano do 6 wiecz.